

A Szent László Általános Művelődési Központ Általános Iskolája sikeresen pályázott a Határtalanul programban. Így 35 hetedikes tanuló és 3 pedagógus utazhatott Erdélybe. A pályázat neve “A só útján”.

Előkészítő óra

A gyerekek tanulmányi útját egy felkészítő foglalkozás előzte meg. Ezen az órán előre kiadott, az utazással kapcsolatos történelmi és földrajzi témaköröket dolgoztak fel és prezentáltak a tanulók. A bemutatók során szó esett a célországban élő magyarság létszámáról, az ottani települések magyarságának történelméről és jelenéről, etnikai összetételéről. Mindezekon túl fontos szerepet kapott utazásunk programjának részletes bemutatása, illetve az utazás során tanúsított viselkedési alapszabályok és normák ismertetése.

A látottakat és hallottakat követően a gyerekek kisebb csoportokban a megszerzett tudásukról tanúbizonyságot adtak egy rövid teszt megírásával. Ezzel az előkészítő órán átadott tudásanyag visszacsatolása is megtörtént.

A tanulmányi kirándulás

1. nap 2023. március 20. (hétfő)

2023. március 20-án, hajnali 4 órakor útnak indultunk egy lelkes és izgatott csapattal Erdély felé.

Az úticélunk és egyben szálláshelyünk Székelyszentlélek volt, Székelyföld szívében. Hosszú út várt ránk, az egész délelőttös buszozást csak egy-egy rövid megálló szakította félbe. Reggel fél hétkor

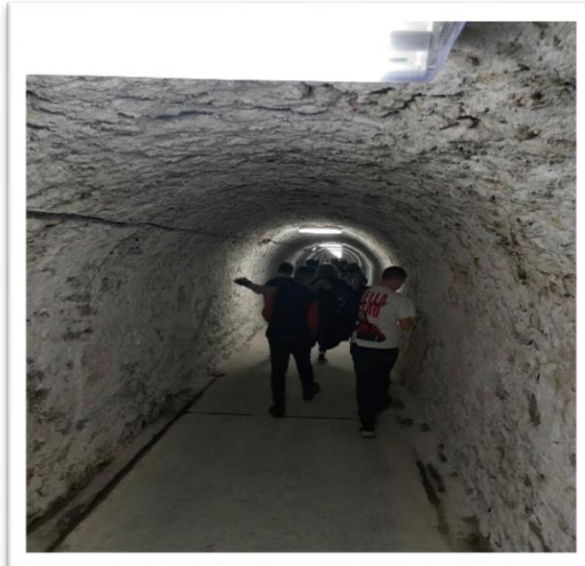
érkeztünk meg a határra, majd néhány órai utazás után elértük az első erdélyi állomásunkat, **Királyhágót**, melyet más néven Erdély kapujaként emlegetnek. Az 582 méter magasságban található hágó gazdasági és kulturális szerepe is nagy, hiszen kapcsolatot teremt a Partium és a történelmi Erdély között. Sokáig itt volt Partium és Erdély határa, a kiegyezés után pedig az Erdély megnevezés helyett gyakran a Királyhágón túl-t használták.

Innen folytattuk utunkat **Kolozsvárra**, ahol csatlakozott hozzánk Lukács Attila idegenvezető, aki nagy szakértelemmel, türelemmel, szeretettel és odafigyeléssel kalauzolt végig bennünket a látnivalók során 4 napon át.

Kolozsvár történelmi központjában Mátyás király szobrát és a mögötte álló Szent Mihály templomot tekintettük meg.

Innen folytattuk utunkat **Tordára**, hogy ott a sóbánya, több mint száz méter mélységébe ereszkedjünk le. A látvány önmagáért beszélt.

Hosszú folyosó vezetett le a mélybe, ahol a múlt hagyatéka és a jelen, mind-mind csodálatos egységben várja az oda látogatókat.

Végezetül egy hosszabb utazás várt ránk **Székelyszentlélekre**. Ott szállásadóink a Becsali Panzióban vártak. Azt a szeretetteljes fogadtatást, amit részükről tapasztaltunk, nehéz szavakba önteni.

2. nap 2023. március 21. (kedd)

Frissen és újjult erővel vágunk neki az új napnak, amiben segített az igen ízletes és gazdag reggeli.

Az indulás előtt a helyi iskolába látogattunk el, ahol szívélyes fogadtatásban volt részünk. Viszonzásul egy kis ajándékkal kedveskedtünk.

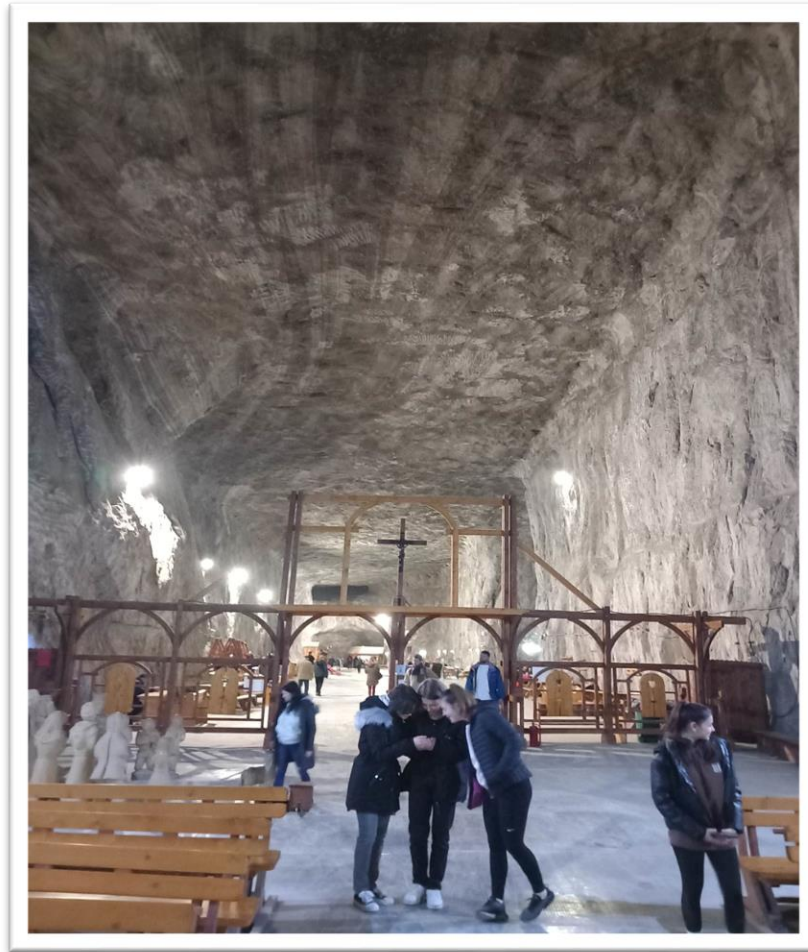
Rövid ismerkedés után folytattuk utunkat.

Először **Szovátára** utaztunk, ahol felülnézetből megcsodáltuk a Medve-tavat. A Medve-tó nevét kiterített medvéhez hasonló alakjáról kapta, 1870 és 1880 körül alakult ki. Benne 66 000 tonnára

becsült oldott sómennyiség van, a felszíntől lefelé hőmérséklete növekszik, melyet a nap melege és a lejjebb koncentrálódó só okoz.

Rövid pihenő után indultunk következő megállónk, a **parajdi sóbánya** felé. A parajdi sótelep Európa egyik legnagyobb sótartaléka, a sótörzs maga $1,2 \text{ km} \times 1,4 \text{ km}$ átmérőjű, enyhén ellipszis alakú és

2700 m mélységbe gyökerezik. Még ma is aktív művelés alatt áll. Parajdon busszal lehet eljutni a bányáig, óránként kétszer jár a busz és egészen a bányaszintig visz egy alagúton keresztül. Innen még több száz lépcső visz a mélybe, ahol monumentális méretű föld alatti termekbe jutunk. Itt bányatörténeti kiállítás, kápolna, étterem, játszótér és kalandpark is található.

Több órás szemlélődés, séta után **Korondra** indultunk, ahol kedvünkre nézelődhattünk a kirakodóvásárban. Korondon a fazekasságnak ősi hagyományai vannak, sokan Európa egyik legjelentősebb fazekas központjának tartják. A fazekasság a középkortól nőtt iparággá. A korondi fazekasság történetének legnagyobb, máig is ható vízválasztója a múlt század vége, a XX. század eleje volt. Ekkor terjedt el és honosodott meg a mázas kerámia. Ettől kezdve készítették azokat az edénytípusokat, amelyek ma is döntő többségét alkotják a korondi termelésnek. Az első világháború idején sem szünetelt a korondi fazekasok tevékenysége. Ernyős szekereikkel eljutottak egészen Ausztria határáig. A két világháború közötti időszakban a korondi kerámia addig soha nem tapasztalt mértékben fellendült. Hamarosan felfedezték az új piacokat, s ettől kezdődően valamennyi fontosabb vásáron részt vettek.

Következő úticélunk a közeli **Farkaslaka** volt, amely a nagy székely író, Tamási Áron szülőfaluja. Farkaslaka és Tamási Áron - a falu és az író - egyé nőtt a hely- és a környékbeliek tudatában, illetve

a magyar irodalom klasszikus zarándok helye lett. Tamási művészetével maradandó emléket állított szülőfalujának. Stílusalkotó mester, a székely beszédet illesztette be a magyar irodalomba. Itt található Tamási Áron síremléke és egy emlékmű, amely Szervácus Jenő és fia alkotása. A Tamási emlékmű hivatalos felavatása 1972 szept. 24-én, az író születésének 75. évfordulóján volt.

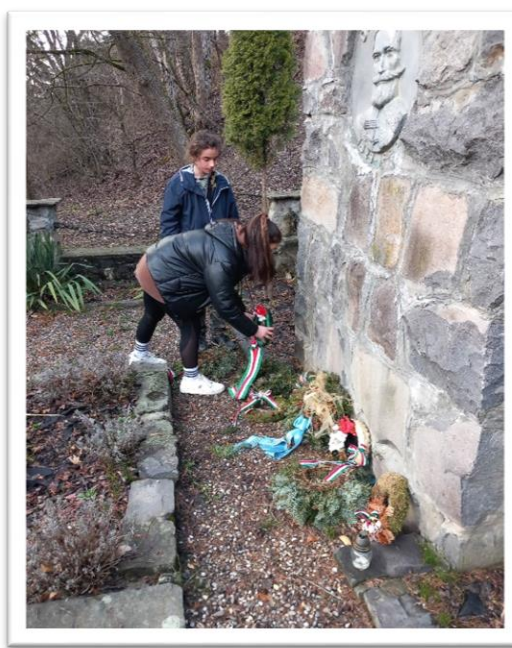
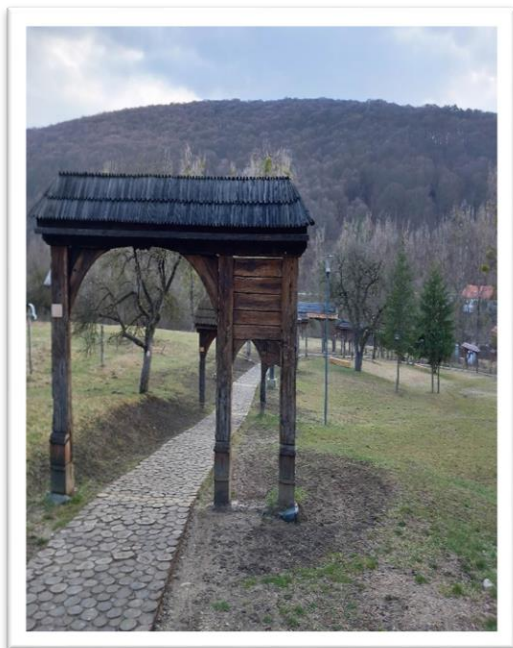
Koszorúnk elhelyezésével az író nagysága előtt tisztelegtünk.

A nap végeztével, szállásunkra felé tartva, megálltunk **Szejkefürdőn**, ami Székelyudvarhely

városrésze. Orbán Balázs (1829-1890) a legnagyobb székely író, történész, etnográfus, publicista és közéleti személyiség sírhelye és emlékműve a Borvízoldalban van. Végredelete szerint az egykori birtokon, Szejkefürdőn temették el. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyekből az utolsó kapu az övé volt. Halála előtt két évvel csináltatta.

A kopjafás-féldomborműves síremléket, az Orbán Balázs bronz arcképével Orbán Áron székelyudvarhelyi szobrászművész tervei szerint építették.

Hazatérésünkkor a már megszokott süteménnyel és finom vacsorával vártak minket.

3. nap 2023. március 22. (szerda)

A megérdemelt pihenésünk és a nagyon finom reggelink elfogyasztását követően tudtuk, hogy a legszebb és a leghosszabb napunkra virradtunk. Első utunk **Csíkсомlyóra** vezetett, ahol a csodatevő Szűz Mária szobrát néztük meg a kegytemplomban.

Ezt követően folytattuk kirándulásunkat. További úticélunk a **Gyilkos-tóhoz** és a **Békás szoroshoz** vezetett.

A Gyilkos-tó egy természetes torlasztó. 1837 nyarán a keletre fekvő Gyilkos-kő oldalán felhalmozódott agyagos lejtőtörmelék nagy esőzések hatására lezúdult a völgybe, nekicsúszott a Cohárd délkeleti lábának és elzárta több patak folyását. Vannak, akik a tó keletkezését az 1838. január 11-i földrengéssel hozzák kapcsolatba. A turistakalauzok szerint a Gyilkos-tó Erdély egyik legismertebb tájképe, igazi természeti ritkaság, páratlan látvány a rozsdás vörös víztükörből meredező fatörzsek csonkjaival és a tó mögötti Kis-Cohárd irdatlan nagy sziklatömbjével.

A Békás szoros szépségét, a mészkőbe vájt hasadékvölgyet nehéz lesz elfelejteni bárkinek is. Nyomasztóan magas és szinte függőleges sziklaszirtek, zúgó hegyi patakok, kisebb-nagyobb vízesések, barlangok alkotják a szoros látnivalóit, amit csak a helyszínen sétálva élhetünk át igazán.

A sziklákról száz számra tör elő a sok kis patak, melyek gyakran mesés szép vízeséses formájában adják át magukat a Békáspataknak.

A nap zárásaként **Székelyudvarhely** következett, ahol a „székely főváros” nevezetességeivel ismerkedtünk meg. A rövid városnézés után a szoborparkba indultunk, ahol megtekintettük olyan híres emberek mellszobrát, mint pl.: Rákóczi Ferenc, Báthory István, Bethlen Gábor stb.

Természetesen a városháza patinás homlokzatát sem lehetett nem megörökíteni.

Későn értünk szállásadóinkhoz, akik vendégvárása feledtette fáradságunkat, de ennek a napnak a csodálatos látnivalóit nem lehet elfelejteni.

4. nap 2023. március 23. (csütörtök)

Reggeli után, szinte azonnal buszba ültünk és megkezdődött utazásunk hazafelé. Útközben először **Fehéregyházánál** álltunk meg, állítólag itt látták utoljára Petőfi Sándort. Emlékhelyénél kissé elidőztünk, majd leraktuk koszorúnkat.

Innen Segesvárra mentünk, ahol megnéztük Petőfi szobrát, majd ellátogattunk a rettegett Drakula szülőhelyére is. Végezetül megjártuk a diáklépcsőt.

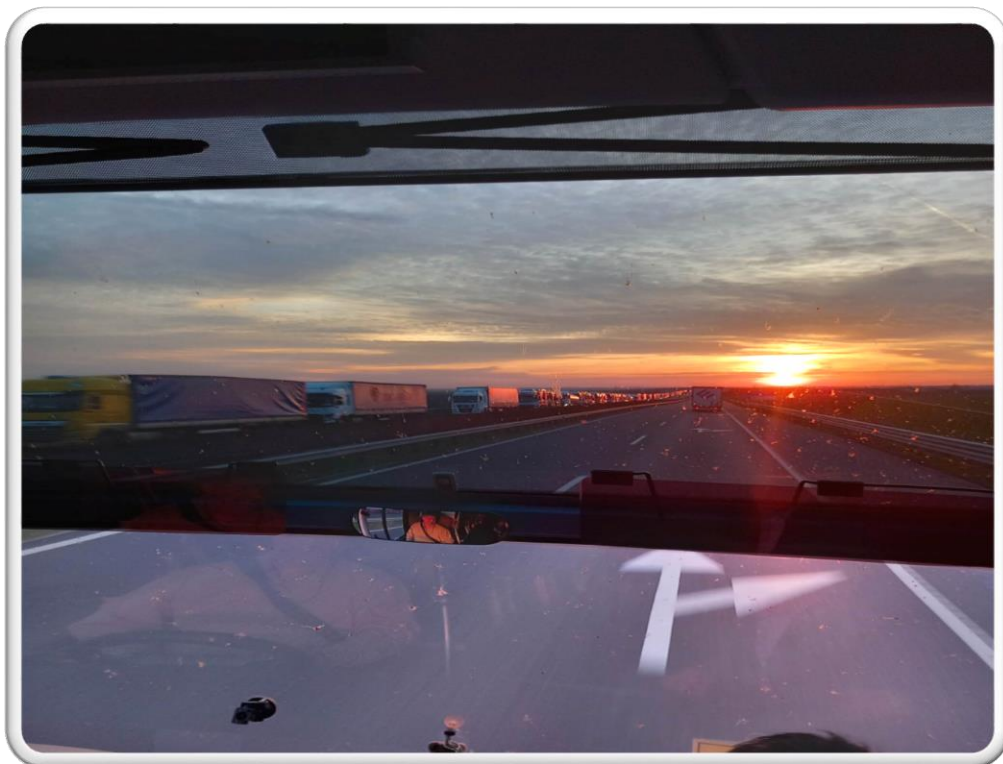

Utolsó úticélunk **Marosvásárhely** volt, ahol egy rövid városnézésre is lehetőségünk adódott.

Élményekkel és csodálattal feltöltve indultunk el hazafelé. Megtöltött bennünket egy hihetetlenül jó érzés, amelyet nem lehet megmagyarázni, mint ahogy az egész kirándulást sem lehet úgy leírni, hogy az visszaadja mindazt, amit átéltünk. Erdélyt látni kell, személyesen megtapasztalni.

Értékelő óra

Hazaérkezésünk után nem maradt más hátra, mint hogy feldolgozzuk az Erdélyben látottakat.

Egy értékelő óra keretén belül megnéztük az úton és az útról készült képeket, videót. Diákjaink egyénileg és kiscsoportokban számoltak be élményeikről, majd egy vetélkedő formájában összemérték tudásukat.

